

ЖИТТЯ УТВЕРДЖУВАТИСЬ БУДЕ

Хотілось би сьогодні написати
Красиві та проникливі слова,
Щоб славить ними батьківські пенати,
Де соловей весною заспіва

Про найрідніші в світі краєвиди,
Та про палке кохання у душі,
І про життя без злоби і без кривди,
І щастя, щоб без краю та межі.

Але ідуть похмурі дні за днями,
Повільно час спливає в нудоті,
На сірім фоні білі й чорні плями
Без натяку про оптимізм в житті.

І хочеться зловить себе на думці:
Для чого так безрадісно живем,
Невже такі можливості в нас куці,
Чи хоч коли ми радості діждем?

Та ні! Життя утведжуватись буде,
Воно таки проб'ється крізь терні,
Для того і народжуються люди,
Щоб обійти всі ями й валуни.

Уміти треба трохи почекати,

Поки над обрієм зійде зоря.
І впевнено та непохитно знати,
Що доля нам удачу відміря.

Ніколи нам не треба забувати,
Завжди нести в піднятій голові:
Ніщо в житті не може нас зламати,
Бо є початок і кінець линві.

А ми кінці зав'яжемо міцніше,
По кругу обійдемо крізь терні,
І так зумієм оминуть скоріше,
Що на шляху, всі ями й валуни!

Дата написання вірша: 2021-01-04